

УГОЛОВНОЕ ПРАВО И КРИМИНОЛОГИЯ

УДК 343.9.024:336.7

МІЖВІДОМЧЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЮ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ

Буткевич С. А.

*Кримський юридичний інститут Одеського державного університету внутрішніх справ,
м. Сімферополь, Україна*

У статті розглянуті проблемні аспекти взаємодії Державної служби фінансового моніторингу України з правоохоронними та іншими державними органами з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, а також внесені пропозиції щодо її удосконалення на цьому напрямку.

Ключові слова: взаємодія, запобігання, легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, протидія, удосконалення.

Відповідно до ст. 7 Закону «Про основи національної безпеки», «тінізація» національної економіки є однією із реальних загроз національній безпеці України, стабільності в суспільстві в економічній сфері [1]. Разом з цим, до стратегічних пріоритетів політики національної безпеки віднесено боротьбу з корупцією та злочинністю, особливо в її організованих формах. Тому провідним напрямком роботи у цій сфері є активізація боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом [2]. Отже, запобігання та протидія легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму для кожної держави є нагальним питанням забезпечення національної безпеки, оскільки легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, є не лише суспільно небезпечним діянням, а системною загрозою для фінансових ринків і національної економіки в цілому.

До початку нового століття Україна взагалі не мала системи фінансового моніторингу, вона лише частково відповідала окремим рекомендаціям світової спільноти. Саме стандарти FATF стали основою для вдосконалення антилегалізаційного законодавства багатьох країн, у тому числі України. Взявши на себе зобов'язання створити організаційно-правові підстави для реалізації установлених стандартів і привести фінансову систему у відповідність до міжнародних вимог, Україна активно включилась до розбудови антилегалізаційної системи.

Особливу роль у протидії цим негативним явищам посідає Державна служба фінансового моніторингу України (далі – Держфінмоніторинг) як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів України. Держфінмоніторинг у процесі виконання покладених на неї завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими органами виконавчої влади, допоміжними органами і службами, утвореними Президи-

дентом України, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, профспілками та організаціями роботодавців, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, підприємствами, установами, організаціями [3].

Показово, що тільки в 2010 р. національним підрозділом фінансової розвідки за результатами аналізу отриманих повідомлень про підозрілі фінансові операції підготовлено та направлено до правоохоронних органів 408 узагальнених та 259 додаткових узагальнених матеріалів, які були підготовлені на основі 168 548 повідомлень щодо фінансових операцій, які підлягають фінансовому моніторингу. В результаті розслідування кримінальних справ правоохоронними органами за цей період накладено арешт на грошові кошти та інше майно на загальну суму 198,2 млн. грн. та вилучено на суму 15,2 млн. грн. [4, с. 42, 43]. Отже, в умовах перехідного періоду економіки України, зокрема розвитку світової фінансової кризи, існує потреба у створенні ефективної контрольно-наглядової системи, здатної запобігати та протидіяти легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом [5, с. 5, 6].

Окремі питання боротьби з відмиванням «брудних» коштів розглядалися Бандуркою О. М., Беніцьким А. С., Бондаревою М. В., Журавлем В. А., Київцем О. В., Клименком А. О., Синяньським С. О., Цебреньком С. В., Чаричанським О. О., Чуніхіною Л. М., а також практичними працівниками – Гуржієм С. Г., Кірсановим В. М., Ключке С. М., Копиленком О. Л., Янушевичем Я. В. тощо. Втім, незважаючи на вагомий доробок науковців і значний практичний інтерес до цієї проблематики, у зв'язку з проведенням адміністративної реформи питання оптимізації міжвідомчої взаємодії у цій сфері потребують усебічного комплексного дослідження.

Метою статті є з'ясування сутності й особливостей механізму міжвідомчого співробітництва у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, а також вироблення пропозицій щодо його вдосконалення.

Відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 18 Закону «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму», завданнями Держфінмоніторингу є налагодження співпраці, взаємодії та інформаційного обміну з державними органами, компетентними органами іноземних держав та міжнародними організаціями в зазначеній сфері [6].

Метою Стратегії розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму на період до 2015 р. є визначення заходів законодавчого, організаційного та інституційного характеру, спрямованих на забезпечення стабільного та ефективного функціонування національної системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму [7]. Для досягнення цієї мети потрібно: вдосконалення та розширення єдиного інформаційного простору електронної взаємодії державних органів – учасників зазначеної системи; вдосконалення механізму взаємодії правоохоронних органів та Держфінмоніторингу, зокрема під час опрацювання узагальнених матеріалів щодо фінансових операцій, які можуть бути пов'язані з відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму, а також під час розслідування кримінальних

справ.

Стосовно короткострокових планів співробітництва зазначимо, що в 2011 р. заплановано здійснити перепідготовку та підвищення кваліфікації спеціалістів органів державної влади у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, а також удосконалити порядок взаємодії Держфінмоніторингу зі Службою безпеки України щодо виявлення та подальшого заморожування активів осіб, причетних до фінансування тероризму [8].

Положення зазначених вище нормативних актів підтверджують наші висновки про необхідність оптимізації механізму міжвідомчого співробітництва у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом.

Як зазначає Журавель В. А., обов'язковою умовою успішного розслідування легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, є налагоджена координація та взаємодія діяльності між різними органами і структурами, до компетенції яких входить протидія цьому різновиду злочинів. При цьому провідне місце серед них займає Держфінмоніторинг. Саме на цей контролюючий орган, виходячи з його компетенції, покладені завдання щодо забезпечення належної координації між суб'єктами первинного та державного фінансового моніторингу, іншими державними органами, в тому числі і правоохоронними, з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму [9, с. 105-106]. Водночас, розглядаючи питання взаємодії Держфінмоніторингу з правоохоронними органами в ході виявлення і розслідування діянь з ознаками легалізації, вказаний дослідник звертає увагу на деякі організаційно-правові проблеми, які викликають певну стурбованість і можуть негативно вплинути на реалізацію координації діяльності цих структур. Так, у процесі обміну інформацією між Держфінмоніторингом та Міністерством внутрішніх справ України, Службою безпеки України, Генеральною прокуратурою України, Державною податковою службою України значно розширюється коло осіб, які дізнаються про те, що відносно конкретних суб'єктів, котрі причетні до легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, здійснюється дослідча перевірка, що в сучасних умовах, при достатньо високому рівні корумпованості окремих співробітників правоохоронних органів, неминуче призведе до витоку інформації і в кінцевому підсумку погіршить результативність запроваджених заходів.

У свою чергу концентрація значного масиву даних відносно осіб, які здійснюють фінансові операції, що підлягають обов'язковому фінансовому моніторингу, вимагає створення в Держфінмоніторингу системи належного контролю за накопиченням, збереженням і використанням цих даних з метою запобігання можливості їх отримання кримінальними структурами. Враховуючи специфіку роботи Держфінмоніторингу, також необхідно здійснювати самий серйозний підхід до формування і підготовки відповідного кадрового складу цього органу [9, с. 112-113].

Зазвичай Держфінмоніторинг здійснює співробітництво з регуляторами та іншими державними органами за такими напрямками, як: надання щомісячних аналітичних оглядових листів щодо активності суб'єктів первинного фінансового моні-

торингу, нагляд та регулювання за якими здійснюють інші суб'єкти державного фінансового моніторингу; надання іншим суб'єктам державного фінансового моніторингу інформації про можливі випадки порушень суб'єктами законодавства у сфері протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і переліку суб'єктів, які не надсилають до Держфінмоніторингу повідомлень про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу; погодження проектів нормативних актів, підготовлених іншими суб'єктами державного фінансового моніторингу. Крім того, одним із аспектів міжвідомчої взаємодії та співпраці є укладання та реалізація міжвідомчих угод про співробітництво з правоохоронними органами, органами регулювання і нагляду, державними органами та іншими організаціями у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму [10, с. 32].

Натомість після прийняття антилегалізаційного закону в новій редакції до теперішнього часу взаємодія Держфінмоніторингу з регуляторами та іншими державними органами знаходиться лише на етапі первісного становлення. Це пов'язано насамперед з продовженням адміністративної реформи системи центральних органів виконавчої влади [11]. Однак у спільних угодах (договорах) про співпрацю передбачено, що Держфінмоніторинг надає регуляторам інформацію про підвищення ефективності здійснення ними нагляду за додержанням вимог антилегалізаційного законодавства суб'єктами первинного фінансового моніторингу, зокрема: статистичні дані щодо фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, які отримані Держфінмоніторингом від суб'єктів первинного фінансового моніторингу; статистичні дані щодо помилок, допущених суб'єктами первинного фінансового моніторингу при поданні інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу; інформацію про стан обліку суб'єктів первинного фінансового моніторингу у Держфінмоніторингу; інформацію про виявлені Держфінмоніторингом факти, що можуть свідчити про порушення суб'єктами первинного фінансового моніторингу вимог законодавства; інформацію щодо складених Держфінмоніторингом протоколів про адміністративні правопорушення, вчинені посадовими особами суб'єктів первинного фінансового моніторингу, та результатів їх розгляду; відомості про аналіз методів та фінансових схем легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму.

Крім того, Держфінмоніторинг разом з іншими суб'єктами державного фінансового моніторингу здійснює аналіз ефективності заходів, що вживаються суб'єктами первинного фінансового моніторингу у цій сфері та ін.

Безперечно, що пріоритетною формою взаємодії Держфінмоніторингу з правоохоронними органами у процесі виявлення та розслідування фактів легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, є надання ним відповідних узагальнених матеріалів на адресу правоохоронних органів щодо фінансових операцій, які можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму [9, с. 106-107]. Нині під узагальненими матеріалами розуміються відомості про фінансові операції, які були об'єктом фінансового моніторингу і за результатами аналізу яких Держфінмоніторингом виявлено підозри щодо відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом, чи фінансу-

вання тероризму, або суспільно небезпечного діяння, що передусе легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом. Такі матеріали є повідомленням про злочин і містять підстави для прийняття правоохоронними органами рішення відповідно до Кримінально-процесуального кодексу України, а також для проведення правоохоронними та розвідувальними органами України оперативно-розшукової діяльності. Форма та структура узагальнених матеріалів встановлюється Держфінмоніторингом за погодженням з правоохоронними органами [6].

Також антилегалізаційним законом передбачена така форма взаємодії, як надання додаткових узагальнених матеріалів, тобто відомостей, зібраних на основі аналізу додатково одержаної інформації, на доповнення до раніше поданих узагальнених матеріалів [6]. Отже, тепер підставою для проведення оперативно-розшукової діяльності є також наявність узагальнених матеріалів центрального органу виконавчої влади із спеціальним статусом з питань фінансового моніторингу, отриманих в установленому законом порядку (п. 4 ч. 1 ст. 6 Закону «Про оперативно-розшукову діяльність» [12]).

Наказом Держфінмоніторингу, Державної податкової служби України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України від 28.11.2006 № 240/718/1158/755 затверджений порядок надання та розгляду узагальнених матеріалів, який визначає єдиний механізм та систему: форми, структури та змісту узагальнених матеріалів Держфінмоніторингу; надання Держфінмоніторингом узагальнених матеріалів до Державної податкової служби України, Міністерства внутрішніх справ України та Служби безпеки України (далі – правоохоронні органи), їх територіальних підрозділів; реєстрації та розгляду узагальнених матеріалів правоохоронними органами, їх територіальними підрозділами; отримання Держфінмоніторингом інформації/документів про хід опрацювання узагальнених матеріалів правоохоронними органами, їх територіальними підрозділами; запобігання розголошенню інформації, що міститься в узагальнених матеріалах [13].

Організація та/або проведення перевірки узагальнених матеріалів здійснюється правоохоронними органами, їх територіальними підрозділами, на які покладено виконання завдань із запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, а саме: Головним управлінням податкової міліції Державної податкової служби України; Головним управлінням по боротьбі з організованою злочинністю та Головним слідчим управлінням Міністерства внутрішніх справ України; Головним управлінням по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю, Департаментом контррозвідувального захисту економіки держави та Департаментом захисту національної державності Служби безпеки України.

Ми вважаємо, що важливим аспектом взаємодії Держфінмоніторингу із зазначеними правоохоронними органами в цьому напрямку є супроводження узагальнених матеріалів, тобто підготовка і направлення запитів до правоохоронних органів про хід опрацювання узагальнених матеріалів, а також отримання інформації від правоохоронних органів про прийняті рішення за результатами їх перевірки; узагальнення інформації щодо стану і результатів розгляду узагальнених матеріалів правоохоронними органами; визначення додаткової інформації, необхідної правоохоронними органами.

хоронним органам для розгляду узагальнених матеріалів; надання консультативної допомоги правоохоронним органам; організація та проведення робочих нарад.

Окрім роботи в рамках узагальнених матеріалів, взаємодія Держфінмоніторингу з правоохоронними органами здійснюється в рамках функціонування Єдиної державної інформаційної системи у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму [15]. Зазначена система забезпечує: збір, накопичення, систематизацію, аналіз та узагальнення інформації в сховищі даних; виявлення фактів маскуванню незаконного походження доходів, виявлення їх справжнього характеру і джерел одержання, місцезнаходження і переміщення, а також напрямів використання; двосторонні інформаційно-телекомунікаційні зв'язки між державними органами, передачу інформації між ними, оперативне інформування та оповіщення тощо. Отже, завданням цієї взаємодії є створення єдиного інформаційного простору для забезпечення комплексного аналізу інформації про злочинні доходи, виявлення механізмів їх легалізації, запобігання відмиванню (легалізації) таких доходів.

Таким чином, міжвідомче співробітництво у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, здійснюється за двома напрямками – інформаційна взаємодія та робота в рамках узагальнених матеріалів. Держфінмоніторинг і правоохоронні органи здійснюють обмін інформацією засобами інформаційно-телекомунікаційної системи фінансового моніторингу з використанням засобів захисту інформації, сертифікованих у встановленому порядку. А порядок надання Держфінмоніторингом узагальнених матеріалів щодо підозрілих фінансових операцій та отримання інформації про їх опрацювання врегульовано спільними наказами Держфінмоніторингу з правоохоронними органами.

Узагальнюючи зазначимо, що потужний потенціал заходів протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, міститься в превентивній діяльності правоохоронних органів. Оперативні працівники та слідчі правоохоронних органів мають не тільки виявляти та припиняти легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, але й уживати заходи до встановлення та усунення причин і умов, що сприяють скоєнню даного злочину. На сьогодні вказаному аспекту не завжди приділяється належна увага, за результатами розслідування до Держфінмоніторингу не направляється інформація про юридичних осіб, причетних до легалізації (відмивання) доходів для вирішення питання про вжиття відповідних санкцій.

На думку Жубріна Р. В., важливе значення в організації боротьби з легалізацією злочинних доходів набуває координаційна діяльність прокуратури. Найактуальніші проблеми організації роботи по протидії легалізації злочинних доходів необхідно розглядати на координаційних нарадах керівників правоохоронних органів, розробляти та здійснювати заходи по підвищенню ефективності взаємодії у цій сфері. Для участі в таких нарадах доцільно залучати також представників державних органів, що здійснюють контроль виконання законів про протидію легалізації злочинних доходів [14, с. 283]. Проте в Україні взаємодія Держфінмоніторингу з органами прокуратури не отримала належного розвитку [16].

Розвиваючи думку авторського колективу монографії «Протидія економічній злочинності» [17, с. 107-108], пріоритетними напрямками взаємодії Держфінмоніторингу з правоохоронними та іншими державними органами мають бути: 1) надання доступу відповідним підрозділам правоохоронних та інших державних органів до єдиної інформаційної системи і бази даних у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму; 2) обмін інформацією з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму; 3) надання допомоги правоохоронним та іншим державним органам в одержанні інформації від міжнародних організацій з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму; 4) інформування Держфінмоніторингом за наявності достатніх підстав правоохоронних органів відповідно до їх компетенції про операції, пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванням тероризму; 5) надання правоохоронним та іншим державним органам інформації відносно виявлених методів і фінансових схем (типологій) легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, рекомендацій щодо методів, прийомів і способів їх запобігання, виявлення та документування; 6) надання правоохоронним органам консультативної допомоги зі спеціальних питань у процесі розслідування злочинів, пов'язаних із легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванням тероризму; 7) залучення працівників Держфінмоніторингу як фахівців до проведення окремих оперативних і слідчих дій у справах про злочини, передбачених ознаками статей 209, 209¹, 258–258⁵, 306 Кримінального кодексу України, та предикатних злочинів (наприклад, під час проведення виїмки документів, обшуку, допиту тощо) [18, с. 106].

Роль координатора діяльності державних органів у цій сфері займає Держфінмоніторинг як центральний орган виконавчої влади, створений для реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму. Подальша розбудова національної антилегалізаційної системи безпосередньо пов'язана з належним нормативно-правовим забезпеченням механізму співробітництва контролюючих та правоохоронних органів, уповноважених вживати заходів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, а також потребує постійного наукового супроводу. Питання взаємодії Держфінмоніторингу з регуляторами та іншими державними органами потребують детального вивчення в рамках самостійних наукових розвідок.

Список літератури:

1. Про основи національної безпеки України : Закон України від 19 черв. 2003 р. № 964-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 39. – Ст. 351.
2. Про Стратегію національної безпеки України : Указ Президента України від 12 лют. 2007 р. № 105/2007 // Урядовий кур'єр. – 2007. – № 43.
3. Про Положення про Державну службу фінансового моніторингу України : Указ Президента України від 13 квіт. 2011 р. № 466/2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.sdfm.gov.ua/articles.php?cat_id=107&art_id=5314&lang=uk.

4. Звіт Державного комітету фінансового моніторингу України за 2010 рік. – К. : Держ. ком. фін. моніторингу України, 2011. – 63 с.
5. Буткевич С. А. Фінансовий моніторинг в Україні (організаційно-правові аспекти) : [монографія] / С. А. Буткевич. – Сімферополь : КРП «Вид-во «Кримнавчпеддержвидав», 2010. – 286 с.
6. Про внесення змін до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом» : Закон України від 18 трав. 2010 р. № 2258-VI // Офіційний вісн. України. – 2010. – № 39. – Ст. 1293.
7. Про схвалення Стратегії розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму на період до 2015 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 9 берез. 2011 р. № 190-р // Офіційний вісн. України. – 2011. – № 19. – Ст. 803.
8. Про затвердження плану заходів на 2011 рік із запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму : Постанова Кабінету Міністрів України від 9 берез. 2011 р. № 270 // Урядовий кур'єр. – 2011. – № 54.
9. Журавель В. А. Розслідування легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом : [наук.-практ. посіб.] / В. А. Журавель. – Х. : ТОВ «Одісей», 2005. – 312 с.
10. Звіт Державного комітету фінансового моніторингу України за 2009 рік. – К. : Держ. ком. фін. моніторингу України, 2010. – 50 с.
11. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : Указ Президента України від 9 груд. 2010 р. № 1085/2010 // Офіційний вісн. Президента України. – 2010. – № 32 (спец. вип.). – Ст. 1026.
12. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18 лют. 1992 р. № 2135-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 22. – Ст. 303.
13. Про внесення змін до Порядку надання та розгляду узагальнених матеріалів : Наказ Державного комітету фінансового моніторингу України, Державної податкової адміністрації України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України від 10 серп. 2010 р. № 131/595/367/439 // Офіційний вісн. України. – 2010. – № 80. – Ст. 2837.
14. Жубрин Р. В. Противодействие легализации преступных доходов (зарубежный и российский опыт) : [монография] / Р. В. Жубрин. – М. : АПКИППРО, 2010. – 316 с.
15. Про Єдину державну інформаційну систему у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму : Постанова Кабінету Міністрів України від 10 груд. 2003 р. № 1896 // Офіційний вісн. України. – 2003. – № 51. – Т. 1. – Ст. 2674.
16. Про визнання такими, що втратили чинність, деяких наказів Держфінмоніторингу та Генеральної прокуратури України : Наказ Державного комітету фінансового моніторингу України, Генеральної прокуратури України від 12 жовт. 2010 р. № 185/72 // Офіційний вісн. України. – 2010. – № 85. – Ст. 2999.
17. Протидія економічній злочинності / П. І. Орлов, А. Ф. Волобуєв, І. М. Осика [та ін.]. – Х. : Нац. ун-т внутр. справ, 2004. – 568 с.
18. Буткевич С. А. Проблемні питання взаємодії Державного комітету фінансового моніторингу України з правоохоронними органами та міжнародними організаціями / С. А. Буткевич // Кримськ. юрид. вісн. – 2008. – Вип. 3 (4). – С. 101-109.

Буткевич С. А. Межведомственное сотрудничество в сфере предупреждения и противодействия легализации (отмывания) доходов, полученных преступным путем / С. А. Буткевич // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия : Юридические науки. – 2010. – Т. 24 (63). № 1. 2011. – С. 163-171.

В статье рассмотрены проблемные аспекты взаимодействия Государственной службы финансового мониторинга Украины с правоохранительными и другими государственными органами по вопросам предупреждения и противодействия легализации (отмыванию) доходов, полученных преступным путем, а также внесены предложения по ее совершенствованию в этом направлении.

Ключевые слова: взаимодействие, предупреждение, легализация (отмывание) доходов, полученных преступным путем, противодействие, совершенствование.

Butkevich S. Interdepartmental Cooperation in Sphere of the Prevention and Counteraction of Legalization (Laundering) of the Incomes Received in the Criminal Way / S. Butkevich // Scientific Notes of Tavrida National V. I. Vernadsky University. – Series : Juridical sciences. – 2011. – Vol. 24 (63). № 1. 2011. – P. 163-171.

In clause problem aspects of interaction of the State Service for Financial Monitoring of Ukraine with law-enforcement and other state bodies on questions of the prevention and counteraction of legalization (laundering) of the incomes received in the criminal way are considered, and also offers on its improvement in this direction are brought.

Keywords: interaction, prevention, legalization (laundering) of the incomes received in the criminal way, counteraction, improvement.

Поступила в редакцію 26.04.2011 г.